

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 115/2024
07.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Косте Француског и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Косте Француског – адвоката Љубомира Апро, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.165/19 од 21.04.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.881/23 од 09.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 07. фебруара 2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Косте Француског – адвоката Љубомира Апро, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.165/19 од 21.04.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.881/23 од 09.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К бр.165/19 од 21.04.2023. године окривљени Коста Француски је, поред окривљеног АА, оглашен кривим због извршења кривичног неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју казну му је на основу члана 63. КЗ урачунато време лишења слободe у периоду од 17.05.2019. године до 19.05.2019. године.

Истом пресудом, на основу члана 246. став 7. КЗ, од окривљеног Косте Француског одузета је опојна дрога ближе описана у изреци првостепене пресуде.

На основу члана 264. став 1. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 1) и 9) ЗКП, окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду, у износима од по 26.618,00 динара сваки, те Вишем суду у Новом Саду у износима од по 2.373,05 динара, као и да суду на име паушала плате

износе од по 10.000,00 динара сваки, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.881/23 од 09.11.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, те браниоца окривљеног Косте Француског и бранилаца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.165/19 од 21.04.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Косте Француског - адвокат Љубомир Апро, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за предметно кривично дело, односно да га огласи кривим због кривичног дела из члана 246. став 2. КЗ и кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ, или да побијане пресуде укине и предмет врати надлежном суду на поновни поступак, уз истовремени захтев да у смислу члана 488. став 2. ЗКП, бранилац буде обавештен о дану одржавања седнице већа, те да се сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одлаже или прекида.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Косте Француског указује да су нижестепеним пресудама учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) ЗКП. С тим у вези, у захтеву се наводи да је оптужним актом окривљенима Кости Француском и АА стављено на терет да су кривично дело из члана 246. став 1. КЗ извршили у саизвршилаштву, док су правноснажном пресудом оглашени кривим као самостални извршиоци, а на који начин према ставу браниоца првостепени суд није потпуно решио предмет оптужбе, при чему је и повредио идентитет оптужбе и пресуде.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује неоснованим, обзиром да су исте повреде закона истицане и у жалбама изјављеним против првостепене пресуде, па како је Апелациони суд у Новом Саду, као другостепени, оценио ове жалбене наводе неоснованим и с тим у вези у образложењу своје пресуде на страни 3, став седми и осми и страни 4 став први, дао довољне и јасне разлоге, које и овај суд у свему прихвата као правилне, то на ове разлоге у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Неосновано се захтевом указује и да је правноснажна пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се заснива на доказима на којима се према одредбама ЗКП не може заснивати – на записнику о претресању стана и других просторија сачињеном дана 17.05.2019. године у односу на просторије које користи окривљени Коста Француски, заједно са фотодокументацијом и потврдама о привремено одузетим предметима. С тим у вези, у захтеву се наводи да наредба судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду Кппр бр.209/19 од 17.05.2019. године није сачињена на законом прописан начин, јер није образложена, обзиром да не садржи ниједан разлог због ког се претресање наређује, те да је гласила на стан који се налази у ..., улица ... број ..., а не на викендицу у ..., у улици ... број ..., па припадници УКП – СБПОК нису имали овлашћење да изврше претрес на тој локацији.

Изложени наводи захтева су, по оцени овога суда, неосновани.

Ово стога што је бранилац окривљеног Косте Француског на исту повреду закона указивао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је ове жалбене наводе оценио неоснованим, дајући при томе јасне разлоге за своју одлуку на страни 4, став други, трећи и четврти и на страни 5, став први своје одлуке, које разлоге овај суд у свему прихвата као правилне и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Поред тога, из списка предмета произилази да је наредбом судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду Кппр бр.209/19 од 17.05.2019. године, наређен претрес стана и других просторија у Новом Саду, у улици ... број .. и у ..., улица ... број ..., које користи окривљени Коста Француски и то, на основу одредаба чланова 152, 155. и 157. став 1. ЗКП, са образложењем да ће се претресом стана и других просторија вероватно пронаћи трагови кривичног дела из члана 246. став 3. КЗ, као и предмети важни за кривични поступак, на основу које наредбе је и извршено претресање стана и других просторија окривљеног у улици ... број .. . Судија за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду донео је још једну наредбу Кппр бр.209/19 од 17.05.2019. године, којом је на основу одредаба чланова 155. и 157. ЗКП наређен и претрес стана и других просторија у ..., улица ... број ..., које користи окривљени Коста Француски, са образложењем да се претресом стана могу пронаћи предмети и трагови кривичног дела из члана 246. КЗ.

Имајући у виду наведено, то је очигледно да је претресање стана и других просторија које користи окривљени Коста Француски у свему извршено у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, те да правноснажна пресуда није заснована на незаконитим доказима, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву. Стога је захтев и у овом делу одбијен као неоснован.

Неосновано се у поднетом захтеву указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

С тим у вези, у поднетом захтеву истиче се да је окривљени морао бити оглашен кривим због извршења кривичног дела из члана 246. став 2. КЗ и из члана 246а став 1. КЗ, а не због кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, обзиром да се из изведених

доказа може закључити да је само узгајао опојну дрогу, а не и да је исту производио, уз закључак да нема доказа да је предметна опојна дрога била намењена продаји.

Ни ови наводи захтева нису могли бити прихваћени као основани.

Према изреци правноснажне пресуде, окривљени Коста Француски је у периоду од средине 2018. године до 17.05.2019. године у Новом Саду, у стану у улици ... број ..., те у просторијама породичне куће на ..., улица ... број ..., неовлашћено производио и ради даље продаје, а делом и за своје потребе, држао супстанцу канабис – тзв. марихуану, на тај начин што је адаптирао просторију у сврху производње исте, поставивши боксове са осветљењем, дигиталним мерачем температуре и влажности и вентилационим системима ради бржег раста биљака канабиса, те је посадио семенке канабиса, које биљке је затим обрађивао, заливао и прихрањивао хемијским средствима, а када довољно сазру – убирало и вршио сушење и уситњавање, при чему је био способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима.

Кривично дело из члана 246. став 1. Кривичног законика чини онај ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге. Дакле, радња извршења кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ садржи већи број алтернативно постављених радњи и може се састојати у производњи, преради, продаји или нуђењу на продају опојних дрога, као и у куповању, држању или преношењу ради продаје опојних дрога, а учинилац мора поступати неовлашћено.

Под производњом се подразумева свака активност извршиоца којом се из одређеног материјала може добити супстанца која има својство опојне дроге, а сађење и узгајање канабиса представља производњу уколико су осим радње сетве и неге биљке у смислу биолошког зрења, до окончања вегетације, предузете и даље радње – убирање листова и цветова, те сушење и уситњавање претходно узгојене биљке канабис.

Полазећи од наведеног, те из чињеничног описа у изреци правноснажне пресуде, из ког јасно произилази да је окривљени Коста Француски неовлашћено производио супстанцу која је проглашена за опојну дрогу, и то канабис (марихуану), на тај начин што је у стану у Новом Саду и у породичној кући на ..., које просторије је адаптирао у сврху производње опојне дроге марихуане и поставио боксове са осветљењем, дигиталним мерачем температуре и влажности, као и вентилационим системима ради бржег раста биљака канабиса, те је посадио семенке канабиса које је затим обрађивао, заливао и прихрањивао хемијским средствима које је кад довољно сазру убирало и вршио сушење и уситњавање, при чему је и у стану и у породичној кући пронађена опојна дрога марихуана ближе описана у изреци првостепене пресуде, о чему су сачињене и потврде о привремено одузетим предметима, то по налажењу овога суда из наведених чињеница и околности у изреци правноснажне пресуде јасно произилазе сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, због ког је окривљени правноснажном пресудом оглашен кривим, а не законска обележја кривичног дела из

члана 246. став 2. КЗ и кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву.

Наиме, окривљени је у конкретном случају, поред неовлашћеног узгајања биљака, предузео и радње брања и сушења биљака, којима је произвео супстанцу која има својство опојне дроге – канабис, који садржи психоактивну супстанцу ТХЦ у уделу већем од 0,3% која се налази на Списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању Списка психоактивних контролисаних супстанци, а што представља радњу неовлашћене производње опојне дроге која је прописана као радња извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ.

Стога се неосновано у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Косте Француског указује и да је нижестепеним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, па је захтев и у овом делу одбијен као неоснован.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић